

Mercé Estrela Tena llengua de fang

Premi Festa d'Elx

bromera
poesia__

t'esvaraves
despietat i ferotge

per les venes d'una ciutat
avesada al naufragi

aiguanaix

he plorat molt. he vist coses. he plorat molt

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

la pluja era una espasa d'òxid

RAMON GUILLEM

...corrent de capçalera lliscava
amb suavitat de parpelles fines

primer com la llepada
tèbia d'un mixino moix

i era goig
entrellucar l'eufòria del flux

en escapolar-se de llera
confi enllà d'ambdues riberes

i xopar la terra eixuta
i remullar la vegetació assedegada

i sufocar la gargamella
de tot ésser viu...

...després ignorava què fer-ne
d'aquella imparable acceleració
trepidant i abassegadora
d'aquell esmunyir-se sense
entrebancs que plantaren cara
a la torba depredadora
al guepard en zel
fins a cloure la davallada
vertiginosa dins la mar
a la fi esgotada per la brutal
cursa gravitatòria vestida de canyes
presa de pantaix i fatics...

...vaig obrir la mirada àmplia
a l'epidermis de vent i horitzó

rere meu arraps i mossecs
ençà i enllà

destrosses a l'engròs
naufragis d'esperit aclaparadors

enfangada empegueïda apocada
ànima de càntir llengua de fang

aspra i voraç
vaig emmudir furient

astorada
davant tanta desfeta...

lladregot de monotonies